

Књига пророка Данила — сто четрдесет први

Откривање пророчког значаја повратка папства и осмог председника

Jeff Pippenger

2024-03-17

Тренутно врло помно разматрамо пророчке одлике историје у којој се папство враћа на престо земље као осма глава, то јест од седам глава. То чинимо да бисмо пажљиво препознали пророчке одлике историје када осми председник, то јест од седам председника, испуњава образовање лика папске звери. Своја разматрања ових истина започели смо гором Кармилом и Иродовим рођенданом. Обе свете илустрације представљају ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Државама, који је такође представљен у четрдесет првом стиху једанаесте главе Данила.

И ући ће и у славну земљу, и многе ће земље бити оборене; али ове ће се избавити из његове руке: Едом, и Моав, и првенци синова Амонових. Данило 11:41.

У овом стиху кривотворени цар са севера улази у славну земљу. Славна земља у историји старог Израиља била је земља Јудина, и била је представљена као земља у којој теку млеко и мед, и из тог разлога, између осталих, била је славна. Била је славна зато што је Христос изабрао њен главни град, Јерусалим, као место свога храма и као град у којем је изабрао да постави своје име.

Од дана кад изведох свој народ из земље египатске, не изабрах ниједан град међу свим племенима Израиљевим да се у њему сазида дом, да ту буде име моје; нити изабрах иједнога човека да буде владар над мојим народом Израиљем; него изабрах Јерусалим, да ту буде име моје, и изабрах Давида да буде над мојим народом Израиљем. 2. Дневника 6:5, 6.

Doslovna zemlja Jude bila je slavna zemlja za doslovni drevni Izrael, a Sjedinjene Američke Države su duhovna zemlja Jude, slavna zemlja za duhovni savremeni Izrael.

„Када земља коју је Господ обезбедио као уточиште за свој народ, да би Му служио према налозима сопствене савести, земља над којом је током дугих година био раширен штит Свемоћи, земља коју је Бог удостојио тиме што ју је учинио ризницом чисте Христове религије, — када се та земља, посредством својих законодаваца, одрекне начела протестантизма и пружи потпору римском отпадништву у задирању у Божји закон, — тада ће се открити завршно дело човека безакоња.“ Signs of the Times, June 12, 1893.

Након што је кривотворни цар севера освојио цара југа (бивши Совјетски Савез), у четрдесетом стиху, 1989. године, тада осваја и славну земљу (Сједињене Америчке Државе). У четрдесет првом стиху реч „земље“ је додата реч и није сасвим тачна, јер су у време недељног закона „многи“ који бивају оборени класа људи која је познавала разлику између суботе седмога дана и дана сунца, пре него што је недељни закон ступио на снагу.

„Промена суботе јесте знак или жиг власти Римске цркве. Они који, разумејући захтеве четврте заповести, изаберу да држе лажну суботу уместо праве, тиме одају почасти оној власти којом је једино она заповеђена. Жиг звери јесте папска субота, коју је свет прихватио уместо дана који је Бог одредио.

„Али време да се прими жиг звери, како је одређено у пророчанству, још није дошло. Време кушања још није дошло. У свакој цркви има истинских хришћана, не изузимајући ни римокатоличку заједницу. Нико није осуђен док не прими светлост и не увиди обавезност четврте заповести. Али када буде издат декрет којим се намеће лажна субота, и када силни поклич трећег анђела буде опомињао људе против обожавања звери и њеног lika, јасно ће се повући граница између лажног и истинитог. Тада ће они који и даље устрајавају у преступу примити жиг звери на своја чела или на своје руке.

„Брзим корацима приближавамо се овом раздобљу. Када се протестантске цркве уједине са световном влашћу да би подржале лажну религију, због противљења којој су њихови преци поднели најжешће прогонство, тада ће папски сабат бити наметнут здруженим ауторитетом цркве и државе. Наступиће национално отпадништво, које ће се окончати једино националном пропашћу.” Bible Training School, February 2, 1913.

Skupina „mnogih“ који bivaju oboreni pri uskoro dolazećem zakonu o nedelji jesu oni koji će biti pozvani na odgovornost za svetlost o Suboti, koja je svetlost data za to vreme, koje predstavlja prekretnicu i krizu u istoriji i crkve i naroda. Ta skupina je crkva laodikijskog adventizma koja je dospela do završetka svog lutanja po pustinji pobune. Tu bivaju izbljuvani iz usta Gospodnjih za večnost. Laodikijski adventizam jesu oni koji su bili pozvani svetlosti trećeg anđela, bilo kod prvog Kadesa u istoriji od 1844. do 1863, bilo kod drugog Kadesa u istoriji od 2001. do zakona o nedelji.

И рече му: Пријатељу, како си ушао овамо а немаш свадбено рухо? А он занеме. Тада цар рече слугама: Свежите му руке и ноге, и одведите га, и баците у крајњу таму; онде ће бити плач и шкргут зуба. Јер су многи звани, али је мало изабраних. Матеј 22:12–14.

Глас трећег анђела, било 1844. или 2001. године, био је позив на свадбу. „Многи“ који бивају оборени у време недељног закона јесу они „многи“ који су одбацили свадбено рухо Христове праведности, и уместо тога постају део свадбене поворке десет царева ка блудници Рима. За тај брак човек може задржати своје сопствене хаљине, јер све што му је потребно да уклони своју срамоту јесте да буде назван презименом блуднице која царује над десет царева.

И у тај дан седам жена ухватиће се за једнога човека, говорећи: свој ћемо хлеб јести и своје ћемо одело носити; само нека се називамо твојим именом, да се скине с нас наша срамота. Исаија 4:1.

Пали су на првом испиту у погледу исхране, јер су изабрали да једу свој хлеб, уместо хлеба небеског. Пали су на другом испиту, на којем је требало да прославе Бога пројављујући Његов карактер, али су уместо тога изабрали да носе своје хаљине. Пали су и на трећем одлучујућем испиту, јер су пројавили име (карактер) звери, будући да су изабрали да одбаце име (карактер) Христа. Сврха због које је Нимрод, у првом помињању Вавилона, саградио

град (државу) и кулу (цркву), била је да себи стекне име.

И рекоше: Хајде да сазидамо себи град и кулу, којој ће врх бити до небеса; и да стекнемо себи име, да се не бисмо расејали по свој земљи. 1. Мојсијева 11:4.

Име је симбол карактера, а пророчки карактер осме звери, која је од седам, јесте двострука природа споја Цркве (кула) и Државе (град). У кризи последњих дана људи ће се поделити у две класе.

„Могу постојати само две класе. Свака страна је јасно обележена, или печатом живог Бога, или жигом звери или њеног lika. Сваки син и кћи Адамова бира или Христа или Вараву за свога вођу. И сви који се сврставају на страну нелојалних стоје под црном заставом сатанском и терете се да одбацују Христа и да Га с презиром злостављају. Терете се да намерно разапињу Господа живота и славе.“ Review and Herald, January 30, 1900.

Једна група ће представљати лик звери, а друга група ће представљати лик Христа. Једна ће бити одевена у Христову свадбену хаљину, а друга група ће бити одевена у „своје сопствено рухо“. Једна група ће се хранити небеском храном, а друга ће јести „свој сопствени хлеб“. Група која једе свој сопствени хлеб и задржава своје сопствено рухо представља „многе“ који су били позвани гласом трећег анђела, и они су ти „многи“ који ће бити оборени при ускоро долазећем недељном закону. Њихов покушај да искупе своје изгубљено стање када се њихов карактер открије у кризи недељног закона јесте лажна нада да ће, ако могу прихватити име римске блуднице, тиме бити уклоњена њихова „срамота“.

У то време, малобројни који су изабрани бивају уздигнути као стег сто четрдесет и четири хиљаде, а затим се у четрдесет првом стиху појављује друга група која тада „измиче“ руци лажног цара севера. Јеврејска реч преведена као „измиче“, у четрдесет првом стиху, значи измаћи као услед клизавости, а одредница преноси мисао о држању комада сапуна у води, те због клизавости сапуна он исклизне из руке. Основни елемент значења те речи, када се употребљава у јеврејском језику, јесте да оно што измиче јесте нешто што је, пре тог измицања, било под влашћу онога од чега је измакло.

У четрдесет првом стиху остварује се троструко јединство аждаје, звери и лажног пророка.

„Протестанти Сједињених Држава биће први који ће пружити своје руке преко провалије да прихвате руку спиритизма; пружиће се преко бездана да се рукују с римском влашћу; и под утицајем овог троструког савеза, ова земља ће поћи стопама Рима газећи права савести.“ Велика борба, 588.

Када се Сједињене Државе удруже са Уједињеним нацијама и папством у доношењу закона о недељи, постоји једна група људи која је претходно била у руци папства, а која тада „измиче“ из руке кривотвореног цара севера. Ти људи су раније били држани у стиску папске власти. Ти људи су на Иродовој рођенданској гозби представљени Јованом Крститељем, који је тада био у заточеништву римских тамница, очекујући смрт или избављење. Класа људи која избегне ропство папства у време закона о недељи

представљена је са три племена, и тако симболизује троструки састав савременог Вавилона.

Upravo u to vreme, drugi glas iz osamnaeste glave Otkrivenja poziva taj narod da izađe iz Vavilona, da ne bi učestvovao u njenim sudovima koji tada treba da počnu. Taj drugi glas jeste Hristov glas, ali on predstavlja glas sto četrdeset i četiri hiljade, koji tada silnim glasom objavljuju poruku trećeg anđela. Kada oni koji izmaknu ruci (simbolu pokornosti), izmaknu ruci lažnog cara severa, tada nalaze ruku istinskog cara severa.

На гори Кармил пророци Ваалови бише побијени; и пошто мушко лажно божанство које они представљају означава Државу, пророци Астаротини представљају Цркву. Илија поби пророке Ваалове, чиме је означио крај шестог царства, премда је религија отпадничког протестантизма, представљена Саломијом, још увек била присутна. Саломија, отпаднички протестантизам, као Саломија, заводи Ирода, и десет царева пристају да ступе у савез Цркве и Државе са осмом главом, која беше од седам глава. Саломија је она за којом родоскрвни Ирод жуди у своме срцу.

А ја вам кажем да је сваки који гледа на жену са жељом за њом, већ учинио прељубу с њом у срцу своме. Матеј 5:28.

Иродова родоскрвна пожуа у његовом срцу сјединила је њихова тела у његовом срцу, те је он стога постао једно са Саломом.

Зато ће човек оставити оца својега и матер своју, и прилепиће се жени својој; и биће двоје једно тело. Постање 2:24.

На Иродовом рођенданском пиру, Ирод и Салома постали су уједињени, а Ирод, који је био праслика Ахава, јесте глава десет царева северног царства. При ускоро долазећем недељном закону, шесто царство звери из земље окончава се када рогови који су постали један рог, представљајући сједињење рогова Цркве и Државе (икона звери), буду погубљени од Илије. Потом Салома заводи Ирода, постаје једно с њим и наговара га да половину свога царства (светску Државу) да њеној мајци (светској Цркви). Тада је Салома преузела власт над Ахавом и његових десет племена, јер се десет царева сви међусобно слажу.

И десет рогова које си видео јесу десет царева, који још не примише царство; него примају власт као цареви за један час с зверју. Ови имају једну мисао, и даће своју силу и власт звери. Откривење 17:12, 13.

Звер коме они предају своју власт и силу јесте звер на којој блудница јаше. Звер представља карактер лика, који је спој Цркве и Државе, при чему је жена (Црква) та која управља тим односом; јер је то латински брак, у којем је презиме име жене и у којем жена влада над мужем, у побуну против истинског брачног односа.

А жени рече: веома ћу умножити муке твоје и трудноћу твоју; с муком ћеш децу рађати; и воља ће твоја стајати под влашћу мужа твога, и он ће ти бити господар. 1. Мојсијева 3:16.

Десет царева су једне мисли и једнога срца.

„Откривење 17:13–14 наведено. ‘Ови имају једну мисао.’ Постојаће свеопшта веза јединства, једна велика сагласност, савез сотониних снага. ‘И даће силу и власт своју звери.’ Тако се испољава иста она самовољна, угњетачка власт против верске слободе, слободе да се Бог обожава према налозима савести, какву је испољило папство, када је у прошлости прогонило оне који су се усуђивали да одбију да се прилагоде верским обредима и церемонијама римокатолицизма.

„У рату који ће се водити у последњим данима, у супротности према Божјем народу ујединиће се све покварене силе које су отпале од верности Јеховином закону. У том рату субота четврте заповести биће велико спорно питање; јер се у заповести о суботи велики Законодавац поистовећује као Створитељ небеса и земље.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

Десет царева, чији је вођа Ахав, или Ирод, били су заведени Саломом, кћерју Иродијаде. Уједињене нације, које су приликом закона о недељи заведене Саломом, лажном религијом отпалог протестантизма, и које су раније биле шесто царство библијског пророштва, преузимају власт над царством десет царева, који се сви слажу да предају половину свога царства религији католицизма. Они доносе ову једнодушну одлуку, јер су сви цареви били заведени Саломиним заводљивим плесом. Они се саглашавају да своју уједињену снагу ставе у дело убијања оних које представља Јован Крститељ.

Звером (Уједињеним нацијама) управља врховни цар (Језавељина кћи). Језавеља је упутила своју кћер да започне прељубнички и инцестуозни однос са Иродом и другим царевима, јер је она мајка блудница. Она је подводица сопствене кћери. Ирода, Ахава и Уједињене нације завео је лажни пророк, који су Сједињене Државе. Сједињене Државе престају да буду шесто царство када су пророци Валови погубљени, а пророци Астаротини (Салома) одмах постају владајућа сила седмога царства, док у свету удвостручују оно што су управо извршили у Сједињеним Државама.

Звер су цареви који су у односу са кћерју блуднице, а блудница је жена која влада над звери. Исус крај једне ствари приказује почетком једне ствари. Као што је приказ осам царстава у седамнаестом поглављу Откривења разоткрио осам царстава у другом поглављу Данила, тако звер и жена која седи на звери разоткривају још једну пророчку истину, која се заснива на томе да прво представља последње.

Седамнаесто поглавље Откривења представља последње указивање на царства библијског пророштва, и стога захтева да и друго поглавље Данила, које је прво указивање на царства библијског пророштва, по пророчкој нужности такође мора представљати осам царстава, од којих је осмо царство било од оних седам. Исто тако, суд над женом и звери коју она јаше у седамнаестом поглављу мора бити представљен у првом суду над блудницом 1798. године.

Анђео је обавестио Јована на почетку седамнаесте главе да ће му показати суд над великом блудницом и над звери на којој она јаше. Први пут када је блудници суђено исправно је схваћен као 1798. година, када је папство примило своју смртоносну рану, и када је наступило време краја. Ипак, када је „време краја“ представљено у пророчкој историји, увек

постоје две међашне тачке симболизоване људима. Рођење Арона и његовог брата Мојсија било је време краја у тој историји. Те две међашне тачке предсказивале су рођење Јована Крститеља, а шест месеци касније његовог рођака Исуса, означавајући тако време краја за ту историју. На крају седамдесетогодишњег ропства, које представља време краја 1798. године, Дарије и његов сестрић Кир јесу две међашне тачке времена краја. Заједно, они представљају Ригана и првог Буша, у времену краја 1989. године.

1798. година, која је била време краја када је књига пророка Данила била отворена у милеритској историји, означила је пророчку смрт политичког елемента звери католицизма. Наполеонов генерал Бertiје ушао је право у Ватикан, ухапсио папу и окончао политичку власт звери католицизма. Годину дана касније, 1799, жена која је кроз векове јахала ту звер, представљена папом, умрла је у ропству. Суд над блудницом обухвата и суд над звери којом се служила да влада народима. Седамнаесто поглавље Откривења идентификује и суд над звери, а такође и над блудницом која влада над звери и јаше на њој.

„Свет је испуњен олујом, ратом и раздором. Ипак, под једном главом — папском влашћу — народи ће се ујединити да се супротставе Богу у личности Његових сведока.“
Testimonies, volume 7, 182.

Осма глава, која је од оних седам, јесте папска власт која царује над звери сачињеном од десет царева којима управља кћи блуднице која седи на звери. Обележја осмог царства, које је од оних седам, морају се видети у осмом и последњем председнику, који је од оних седам председника, када се лик звери образује унутар Сједињених Држава. Сједињење отпадничких рогова републиканизма и протестантизма мора имати „главу“ која влада над ликом звери, а тај владар биће диктатор над диктаторима.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

Песма или псалам Асафов. Немој ћутати, Боже; немој мировати, и немој бити тих, Боже. Јер, где, непријатељи твоји буне се, и они који те мрзе подигли су главу. Лукаво су се договарали против народа твога, и саветовали се против скривених твојих. Рекли су: Ходите, и истребимо их да не буду народ, да се име Израелово више не помиње. Јер су се једнодушно договорили, против тебе су се удружили: шатори Едомови и Исмаиљци, Моав и Агарјани; Гевал и Амон и Амалик; Филистеји са становницима Тира; и Асир је приступио с њима; помогли су синовима Лотовим. Села. Псалми 83:1–8.